

UKORRIGERET STENOGRAM

(Der kan ikke henvises til rettigheder på grundlag af dette referat)

*0: TK

*1: 2004-2005

*2: 58

*3: WordXP

*4: 58. møde

*5: Torsdag den 10. marts 2005

*6: Kl. 10.15

(...)

*B

!Software-patenter!

På dagsordenen er fortsættelsen af behandlingen af:

- økonomiministerens skrivelse om software-patenter (21501-30, nr. 86).

(Se møde af 8. marts 2005.)

Mødet genåbnes.

Formanden: De har nu modtaget en skrivelse fra ministeren af 9. marts d.å. Denne skrivelse er vedlagt to særlige bilag, nemlig kassettebånd. Medlemmerne af Kammeret har endvidere modtaget et notat fra Andetkammerets Forsknings- og revisionsbureau. Jeg antager, at ministrene har modtaget en kopi heraf.

Under første runde af denne debat gjaldt taletider à to minutter. Jeg foreslår, at vi i denne del af mødet begrænser taletiderne til halvandet minut.

**

Dette beslattes.

*N

Fru **Gerken** (SP): Formand. Jeg vil gerne først takke medarbejderne ved Forsknings- og revisionsbureauet for deres grundige og hurtige undersøgelse. Det var ikke let at få det hele frem.

Af den tekst, som vi har modtaget, fremgår først og fremmest, at båndet virkelig er sat ud i det tidsrum, da blandt andet økonomiministeren har haft ordet. Ministeren har under første runde udtalt sig i kraftige vendinger. Han sagde blandt andet, at alene tanken om, at lyden skulle være koblet ud på det tidspunkt, da han tog ordet, var "så latterlig, at han ikke kunne finde ord for det". Han bad mig lade være med at sige sådan, med mindre jeg havde bevis for det. Da han nu selv har konstateret, at min påstand faktisk var rigtig, ville jeg mene det var rart, om ministeren ville give mig sin undskyldning for at have brugt disse ord.

I mine øjne er der også sket mærkelige ting. I rapporten står der, at også Polen og Portugal ønskede et B-punkt. Disse to lande har indtil dette tidspunkt endnu ikke haft ordet. Hvor ved formanden det da fra? Er dette blevet drøftet inden Rådsmødet?

Det samme gælder for Danmarks beslutning. Danmark tilkendegiver, at det ikke vil insistere på et B-punkt, da formanden fraråder dette. Dette siger Danmark, efter at punktet har været på dagsordenen som et A-punkt. Minister Brinkhorst sagde i første runde, at han kun kan gisne om Danmarks grunde til ikke at insistere på et B-punkt forud for Rådsmødet.

Når jeg lægger alt dette sammen, kan jeg ikke komme til nogen anden konklusion, end at der har været en forudgående drøftelse. Jeg kan nu naturligvis spørge, om ministeren var til stede ved denne forudgående drøftelse, og hvad der da var hans holdning, men lad os være ærlige, vi finder aldrig ud af, hvordan det her hænger sammen.

Det er meget mærkeligt, at disse procedurer bliver afklaret uden for Rådet. Dette passer måske ministeren meget godt, da han ville videre til anden behandling, tilbage til indholdet, som han hele tiden siger.

Hvad betyder dette imidlertid for andre direktiver eller andre politiske aftaler? Hvad betyder dette nu hvis Nederlandene næste gang selv vil have et B-punkt? Vil ministeren da føre ordet inden formanden behandler det som et A-punkt? Vil han da kræve af formanden, at han behandler en anmodning om et B-punkt, som det bør, nemlig ved at spørge, om der er indsigelser mod B-punktet? Vil han så sige, således som statssekretæren gang på gang har forklaret: Formand, hvis et land anmoder om et B-punkt, så bliver det et B-punkt "unless the council decides otherwise" og ikke "unless the presidency decides otherwise".

Hvis svaret fra denne minister fra Democraten '66 er et fuldtonende ja, og det håber jeg, kan han da forklare mig, hvorfor han denne gang ikke fandt det nødvendigt at kæmpe for demokratiet i Rådet, og hvorfor han holdt mund? Set i dette lys er det mærkeligt, at ministeren ikke har sagt, at han støtter Danmarks anmodning, men også, at han ikke vil gøre indsigelse mod behandlingen af denne sag. Jeg ville nu gerne høre fra hans mund, hvad han mener om sagsbehandlingen i Rådet og om, at procedurerne ikke er blevet fulgt.

Det er nu svært for mig at bedømme om mit forslag er udført korrekt, da drøftelsen af mit forslag åbenbart ikke har været på dagsordenen i Rådet. Jeg gentager ministerens ord: "Hvilke grunde Danmark har haft til forud for Rådsmødet ikke at insistere på et B-punkt, kan jeg kun gisne om". Jeg må konkludere, at de korrekte procedurer ikke er blevet fulgt, og at denne minister ikke har rørt sig, da dette foregik.

Jeg finder dette sørgeligt, og det gør mig bekymret for fremtiden. Jeg er derfor spændt på, om også ministeren vil erklære, at de korrekte procedurer ikke er blevet fulgt. Afhængigt af hans svar på dette vil / vil jeg ikke fremsætte et forslag.

*N

Hr. **Vendrik** (GroenLinks): Formand. Jeg takker Forsknings- og revisionsbureauet for dets hurtige arbejde.

Lederne af Økonomiske Anliggender har sagt, at Danmark fredagen før afholdelsen af Rådet for Konkurrenceevne havde fået meddelt, at Nederlandene ville støtte Danmark, hvis Danmark ville insistere på at behandle direktivet som et B-punkt. På mandagen for Rådsmødet viste det sig, at Danmark gik ud af kirken, før sangen begyndte. Jeg har

forstået, at den danske minister blev rasende, da han hørte om denne beskrivelse, men det må det danske folketing undersøge nærmere.

Hvad er der sket mellem fredag og mandag? Har ministrene eller tjenestemændene med beføjelse dertil i Haag eller Bruxelles talt og, i bekræftende fald, hvem har de talt med? Har ministrene eller deres embedsmænd for at udføre fru Gerkens forslag insisteret på, at også Nederlandene mener, at dette punkt skulle have været behandlet som et B-punkt? Nederlandene burde have tilsluttet sig Danmarks anmodning. Den anmodning var jo fremsat. Jeg kan nemlig ikke forestille mig andet, end at danskerne i weekenden har set sig omkring endnu en gang, og at de klart har tilkendegivet deres ønske.

Den nederlandske regering eller de dertil befuldmægtigede embedsmænd burde på ethvert relevant tidspunkt mellem fredag og mandag have oplyst, at de ville støtte Danmark, hvis dette land ville sætte det igennem. Dette forlangtes nemlig i Gerkens-forslaget. Er dette også virkelig sket?

Hr. **Bakker** (D66): Hr. Vendrik antyder, at regeringen havde til opgave at plædere for et B-punkt. Det stod imidlertid i det forslag fra fru Gerkens, der ikke blev vedtaget. I det forslag, der blev vedtaget, fru Gerkens' andet forslag, bliver regeringen kun bedt om at tillade en anmodning fra et andet land om at gøre emnet til et B-punkt. Det er således kun Gerkens' andet forslag, regeringen skal have i baglommen.

Hr. **Vendrik** (GroenLinks): Formand. I det referat, som er oversat af Forsknings- og revisionsbureauet, kan man læse, at den luxembourgske formand af institutionelle grunde insisterede på behandlingen af direktivet som et A-punkt. Dette er også bekræftet af økonomiministeren. Dette er en opfattelse, men det var ikke et spørgsmål om at kunne: Det var et spørgsmål om at ville.

Hvorfor har de lande, der gik ind for behandling som et B-punkt - støttet af Nederlandene, se Gerkens-forslaget – ikke insisteret yderligere? De havde dog bestemt alle behov for en debat om indholdet og ønskede ikke at behandle det som et lille procedurermæssigt punkt. De ønskede en indholdsmæssig diskussion af, om dette er det softwaredirektiv, som Europa har behov for. Hvorfor er det ikke sket? Hvorfor er det ikke blevet et B-punkt? Hvorfor er den luxembourgske formand ikke blevet modsagt, og hvorfor har man ikke oplyst ham om, at disse lande skulle have deres ret.

I udskriftet af teksten til den luxembourgske formands tale -- se side 5 i dokumentet fra Forsknings- og revisionsbureauet – står der: Jeg ved, at nogle af de medlemsstater, som jeg her har nævnt -- Danmark, Polen og Portugal – ønskede, at det punkt, som vi behandler, skulle være et emne, der skulle diskuteres som et B-punkt i Rådet. Jeg forstår ikke rigtig hvorfor formanden da ikke for fuldstændighedens skyld har meddelt, at Nederlandene støtter denne anmodning. Hvorfor gjorde han ikke det? Jeg kan heller ikke forstå hvorfor økonomiministeren ikke straks har korrigeret denne undladelse?

Formanden: De skal afslutte denne ganske korte anden runde.

**

Hr. **Vendrik** (GroenLinks): Efter at formanden med alle medlemmers tilslutning allerede havde konstateret, at sagen skulle behandles som A-punkt, kom ministerens tekst, som vi

ikke har referat af. Vi må derfor på det punkt tro på ministeren, når han siger, at han derefter har meddelt, at han har forståelse for den danske kollega, eller ord af lignende betydning. Jeg siger det forsigtigt, men dette er ikke en imødekommende udførelse af Gerkens-forslaget.

*N

Fru **Kraneveldt** (LPF): Formand. Under den første del af debatten tirsdag har jeg hos ingen af ministrene kunnet finde ud af, hvordan de med ord, sprog og tonefald har bestræbt sig på at udføre Kammerets ønske, som formuleret i Gerkens-forslaget. Der var to muligheder, nemlig yde aktiv støtte eller i hvert fald ikke stille sig i vejen. Det kunne man udføre helt minimalistisk, og dette er også sket. Der har overhovedet ikke været tale om aktiv støtte. Men der har været tale om ikke at stille sig i vejen. Man kan ikke stille sig i vejen ved at holde sin mund, og sige at man har forståelse for Danmark, men man kunne også sige: Vi har ordre fra vores parlament til ikke at stille os i vejen, dvs. give aktivt til kende over for Danmark at vi kan forstå dette forslag, uden at der vil være nogen vanskeligheder ved det. Man kan tie stille og lade det hele gå sin gang, men man kan også aktivt sige både det ene og det andet.

Også jeg har en række spørgsmål, som fru Gerkens og hr. Vendrik allerede har stillet.

Formanden: Hvis De har de samme spørgsmål, behøver De naturligvis ikke at gentage dem.

**

Fru **Kraneveldt** (LPF): Jeg skal nok gøre det kort. Hvad skete der før weekenden hos den permanente repræsentation? Har ministeren blot sagt "vi har her et Gerkens-forslag, og her er den" eller har han også sagt, hvordan han vil udføre dette forslag? Dette spurgte jeg også om sidste gang, og da fik jeg ikke noget rigtigt svar. Har Nederlandene, repræsenteret ved minister Brinkhorst eller statssekretær Van Gennip, deltaget i den middag, der blev afholdt før Rådets møde? Er dette emne blevet bragt på bane dér og hvordan?

Kammeret har bestilt båndene fra Rådets møder og fået dem udskrevet og kontrolleret. Konklusionen er desværre, at det ikke længere er muligt præcist at finde ud af, hvad ministeren har sagt i Rådet. Man kan heller ikke med sikkerhed fastslå, at ministeren har plæderet for et B-punkt, eller i hvilken grad. Dette er naturligvis højst utilfredsstillende og nærmest frustrerende. Indtrykket af at begge ministre har behandlet Gerkens-forslaget på en minimalistisk måde, kan jeg altså ikke befri mig for. Det finder jeg er en skam, for jeg ville gerne have haft den igennem. Jeg synes egentlig det er endnu værre, at ministeren, når man ser bort fra softwarepatenter, ikke har ladet høre fra sig, da den luxembourgske formand på meget udemokratisk måde tilsidesatte Europa-Parlamentets ønske og pressede A-punktet igennem. Mener ministeren, at den luxembourgske formand har handlet demokratisk og proceduremæssigt korrekt? Har ministeren samtidig siddet og tiet, eller har han alligevel sagt noget om sagens gang?

Hr. **Bakker** (D66): Da det luxembourgiske formandskab gjorde som det gjorde, tilsidesatte det da ikke et ønske fra Europa-Parlamentet? Der lå jo ikke et ønske fra Europa-Parlamentet på bordet? Det var blot det danske folketings ønske.

Fru **Kraneveldt** (LPF): Vi ved alle at Europa-Parlamentet har sagt: vi må påberåbe os artikel 55, for det er ikke gået godt, og vi vil gøre det igen. For et par uger siden kunne vi naturligvis ikke forestille os, at den luxembourgiske formand ville presse det igennem. Dette er dog sket, og det finder jeg meget udemokratisk. Jeg vil gerne spørge om ministerens mening om dette.

Hr. **Bakker** (D66): Vi kan alle være frustrerede over det, men det var ikke det der var sagen.

Formanden: Jeg mener at det i denne korte anden runde ikke bidrager til EU's historie, når hr. Bakker og fru Kraneveldt taler udførligt om sagen. Fru Kraneveldt fortsætter altså.

**

Fru **Kraneveldt** (LPF): Ministeren har i tirsdags og i avisen sagt at kabinettet og Kammeret egentlig fra begyndelsen af ville det samme. Jeg sagde jeg fandt det lidt mærkeligt, for hvis det var sandt, havde vi ikke behøvet alle disse hastedebatter med hinanden. Kabinettet havde da skullet arbejde meget mere aktivt, støtte de danske kolleger aktivt og sørge for, at vi ikke blev konfronteret med den nuværende situation. Når det drejer sig om Gerkens-forslaget, gælder det ikke, hvad denne sag angår "den der tier samtykker", men "den der tier kryber udenom". Jeg håber, at det nederlandske erhvervsliv, især MKB, ikke bliver narret.

*N

Hr. **Bakker** (D66): Formand. I debatten om softwarepatenterne er de europæiske institutionelle forhold, opfattelserne af softwarepatenterne som sådan, procedurerne og i baggrunden endda forfatningen allerede blevet vendt og drejet i ugevis. En del af Kammeret har også en absolut mistro til den videre parlamentariske proces, både den i EU og den i Nederlandene. Vi skal nu til at begynde på anden behandling. Der bliver indgivet nye ændringer, også vedrørende nye emner. Rådet har i mange henseender ændret mening. Der ses en bevægelse hen imod et godt direktiv. Der vil blive forhandlet, og det skal der komme et godt resultat ud af. Hvis dette ikke sker, har vi grund til at blive meget vrede. Det drejer sig om den europæiske industris innovationsevne. Det bør debatten til at handle om.

Alt tyder på, at det andet Gerkens-forslag, der er vedtaget, er udført. Der blev heri anmodet om ikke at stille sig i vejen. Før weekenden tilkendegav man over for Danmark, at dette forslag eksisterede. Deraf fremgik det, at den nederlandske regering ville have støttet anmodningen, hvis det var kommet til afstemning. Det kom ikke til en afstemning, for Danmark insisterede efter et vist luxembourgsk pres ikke yderligere. Det danske folketing har fastslået, at den danske minister har gjort, hvad tinget ønskede af ham. Og så er den potte ude, efter min mening.

Man kan godt blive ved med at protestere over proceduren, men jeg har ærligt talt efterhånden i den grad nok af det procedure-kævl. Når jeg læser de mails, som jeg har

fået i de sidste dage, fra Gerkens-lejren vil jeg blot lige sige, at der står der også en hel kryptokampagne mod forfatningen bag. Hvis vi havde haft forfatningen, havde vi haft mere gennemskuelighed og mere demokrati. Der er således al mulig grund til at styrke demokratiet i EU og forbedre gennemskueligheden. Softwaren må ikke bruges til at gøre Europa sort.

Fru **Gerkens** (SP): Jeg vil gerne have, at De tager disse ord tilbage. Jeg har sendt Dem to e-mails, nemlig de forslag, som jeg gerne ville have, at De var medunderskriver af. Og med hensyn til Gerkens-lejren, ved jeg ikke af, at den eksisterer. Hr. Brinkhorst komme også ind på det i den forrige debat. Hvorfor stiller De altid mig til ansvar for mails, som andre sender? Jeg har på intet tidspunkt i debatten taget ordet "forfatning" i min mund. For mig drejer det sig udelukkende om, hvad der er sket i Rådsmødet om Konkurrenceevne i mandags, og om følgerne for den demokratiske proces i Europa. Jeg ønsker, at De tager den udtalelse af bordet.

Hr. **Bakker** (D66): I de sidste fire eller fem uger, hvor vi hele tiden har talt procedure i forbindelse med dette emne har jeg bemærket, at De fremfører det samme, som jeg læser i disse mails fra antisoftwarepatentlobbyen, som jeg i øvrigt støtter, hvad angår indholdet. Jeg mener, at et parlament, der har med softwarepatenter at gøre, ikke skal tage alle mulige skænderier om muligt procedure eller andre ting fra lobbyister med, men selv lave en fornuftig afvejning af, hvad de forskellige lobbyer foretager sig. Vi skal nu tage fat på denne fornuftige afvejning. Jeg finder det rigtig latterligt, at en minister skal stå over for Kammeret med et bånd, med menuen fra den uformelle lille middag og helst med et referat af, hvad der er blevet talt om under middagen. Vi skal til at tage fat på indholdet. Nu er det slut hvad mig angår. Det var min sidste sætning. Med mindre der virkelig er væsentlige nye omstændigheder, der skulle komme frem her, er det virkelig også det sidste, jeg har sagt om det. Hvis De nu kommer igen i næste uge, og det sker jo nok, siger jeg Dem allerede nu: Jeg holder op med det.

Fru **Gerkens** (SP): De skyder mig alt muligt i skoene. Jeg er i min tale netop ikke kommet ind på middagen. Det kunne være, at De får mails om middagen og referatet derfra.

Hr. **Bakker** (D66): Jeg kom ind på Deres lejr.

Fru **Gerkens** (SP): Ja, det har jeg fattet. De skyder mig altså ting i skoene, som slet ikke passer på mig.

Hr. **Bakker** (D66): Javel, for i den forrige debat er der hos Dem og sandelig også hos andre...

Jeg er ærlig talt ked af det – ikke fordi jeg gik ind for det, men på grund af alt hvad der fulgte efter-- at jeg dengang støttede Deres forslag. Jeg var enig i forslaget, om at Rådet skulle give Kommissionen plads til at reagere positivt på Europa-Parlamentets anmodning. Dette er imidlertid ikke sket.

Og så kan De derefter smide alle EU's praktikker, institutioner og aftaler og bestemmelser over bord for at kævle om softwarepatenter i stedet for at have en smule tillid til de to parlamenters styrke: I Bruxelles og her. Det holder jeg op med!

Fru **Gerken** (SP): Det er præcis min pointe. Det vil jeg også forelægge for hr. Bakker. For mig har det allerede i lang tid ikke mere drejet sig om emnet softwarepatenter, hvor vigtigt dette end er. For mig drejer det sig om de korrekte procedurer i Rådet. Efter min mening skal vi alle bakke op om det. Jeg tænker på en gang i fremtiden med et andet direktiv. Hvis vi i dette parlament alle siger, at vi ønsker et B-punkt, og hvis der sker det samme, hvilken styrke har vi så? Hvilken styrke har vi da, hvis vi ikke bakker op om vores egne demokratisk aftalte regler?

Hr. **Bakker** (D66): Det er jeg meget enig i. Det betyder for det første, at vi må forhindre, at der opstår en sådan debat. Vi skal altså meget tidligere forebygge, at der opstår en politisk aftale. Ærlig talt har vi allerede udvekslet synspunkter med hinanden om det. Der må altså ikke komme et B-punkt på bane, som kan blive grundlag for en sådan diskussion. De ved godt, hvilken grund danskerne havde til ikke at insistere yderligere på deres standpunkt. Hvis proceduren var fulgt, og der skulle stemmes, ville der nemlig ikke være flertal for Portugal, Polen, Danmark og Nederlandene i overensstemmelse med Gerken-forslag II. Så holder det op.

Fru **Gerken** (SP): De har misforstået det. Det er ikke nødvendigt at stemme om det. Statssekretæren har gang på gang fortalt mig, at hvis ét land kræver et B-punkt, er det også et B-punkt "unless the Council decides otherwise". Der skal altså ikke stemmes forinden; der skal da stemmes imod. Mit spørgsmål er blot: Hvorfor har man i Rådet ikke sagt "Jeg ønsker et B-punkt, og hvem vil ikke have det"? Hvorfor er den procedure ikke blevet fulgt?

Hr. **Bakker** (D66): Hvorfor sker der noget i Amsterdams byråd, som vi ikke forstår?

Fru **Gerken** (SP): Nu handler det ikke om Amsterdams byråd.

Hr. **Bakker** (D66): Det hører vi heller ikke til. Vi er et parti der skal bedømme denne regering. Hvad handler det om? Det er spørgsmålet, om forslaget er blevet gennemført. Hvordan man omgås hinanden i Bruxelles? I almindelighed bliver et A-punkt aldrig et B-punkt. Dette er på basis af en politisk aftale, der er indgået måneder i forvejen. Man vil ikke for evigt gøre det umuligt at lave politiske aftaler ved hver gang at bryde politiske aftaler op. Dette faktum tager De nu ikke i betragtning.

Lad os altså nu snakke om det, som det drejer sig om, og ikke hver gang blæse det sådan op, at kun De går ind for innovation og alle vi andre for Philips og så videre. Det er noget sludder.

Hr. **Vendrik** (GroenLinks): Efter min mening er den eneste grund til, at denne debat helt sikkert er løbet af sporet, at det nederlandske parlament er blevet misinformeret, og der derefter er truffet en politisk aftale, der ikke har fået flertal i dette parlament. Og

Hr. **Bakker** (D66): Det har vi ...

Hr. **Vendrik** (GroenLinks): Måske må jeg gøre min sætning færdig?

Hr. **Bakker** (D66): De bryder også ind. Det har vi drøftet i maj 2004. Den debat har vi også haft mange gange sidste år. Nu bliver det tid til at tænke på, hvordan vi kan få et bedre

direktiv indført. Man kan godt stille sig på bagbenene en gang om ugen, men det er der ingen mening i. Det er vel alt sammen allerede kendt og drøftet mindst sytten gange?

Formanden: Jeg har også hørt det mindst sytten gange. Jeg gør nu en ende på diskussionen med hr. Bakker. Jeg giver hermed ordet til hr. Van Dam.

**

*N

Hr. **Van Dam** (PvdA): Formand. Jeg er meget overrasket. At det parti, der allerede hævder at have kæmpet for demokratiet i fyrre år, siger: Det interesserer mig egentlig ikke en døjt, om I taler om dette i Bruxelles i de grå uformelle kredse; det interesserer mig ikke en døjt hvordan det foregår og hvordan procedurerne er eller skal være, det interesserer mig ikke en døjt, at hele beslutningsdannelsen bliver unddraget enhver form for demokratisk kontrol. Det interesserer mig ikke en døjt, Bert Bakker fra D66!

Hr. **Bakker** (D66): Hvad skal jeg nu sige til det?

Hr. **Van Dam** (PvdA): Ingenting.

Hr. **Bakker** (D66): Herfra kan jeg, formand, uden tvivl ikke svare udførligt på dette, men det er naturligvis en provokation. Jeg siger her, at EU blandt andet skal være gennemskueligt. Så skal vi også tage det op her! Det skal vi også arbejde på. Vi skal ikke misbruge proceduren for softwarepatenter til det sidste for at vise et lille nummer her. Den plade er spillet masser af gange. Lad os nu snakke om softwarepatenterne. Lad os igen erkende, at det sidste år er gået galt med det på EU-plan. Lad os også erkende, at vi hellere havde set noget andet på EU-plan. Vi kan godt protestere, men det er bedre at sørge for at det bliver bedre. Det er vi ikke uenige om. Jeg mener det derfor er rent sludder, rent vrøvl, en slags barnlig spotten at bringe det på bane på denne måde, som om det ikke interesserede os. Kom nu, lad os høre!

Hr. **Van Dam** (PvdA): Formand. For at udtrykke mig klart: Det er ikke sludder. Men fra i dag skal denne debat nu handle om spørgsmålet om, hvorvidt beslutningerne med hensyn til dette emne har fundet sted på en gennemskuelig måde i Bruxelles. Den, der læser referatet fra Det Europæiske Råd, kan kun drage den konklusion, at de rigtige sager ordnes uden for mødet. De rigtige sager ordnes i uformelle kredse. De er unddraget enhver form for demokratisk kontrol. Det er efter min mening her, den debat, vi nu holder, skal sætte ind. Jeg er enig med hr. Bakker i, at vi skal stå sammen om at kæmpe for EU-forfatningen, da den vil forbedre det hele. Lad os ikke glemme, at dette forslag aldrig var kommet igennem, hvis EU-forfatningen allerede havde været i kraft, da der uden tvivl ville have været fire medlemsstater der ville have sat sig imod den.

Jeg er enig med hr. Bakker i, at denne debat også er en lejlighed til at sætte punktum for proceduren indtil nu og at afslutte hele diskussionen i første behandling. I sidste uge talte vi allerede om muligheden for at sætte dette emne på dagsordenen i Det Europæiske Råd igen. Dette ville have været klogt, da vi så havde kunnet sørge for, at der var kommet en politisk aftale i stand, hvorved industriens interesser blev bragt i balance med de små softwareudvikleres og opensource-udviklernes interesser. I anden behandling bliver dette lidt mere besværligt.

Jeg har al mulig tillid til, at Europa-Parlamentet vil foretage en indgribende ændring af forslaget. Det er der allerede kommet signaler om fra Bruxelles. Dette ville have været meget lettere, hvis der først var blevet støbt en god aftale i Det Europæiske Råd. Desværre var der på grund af indvendinger fra D66 ingen flertal i Kammeret for at sætte emnet på dagsordenen som et B-punkt. Vi har blot sagt, at regeringen må støtte en anmodning fra en anden medlemsstat.

I de forløbne to dage har vi kunnet bøje os over spørgsmålet, om dette er sket. Hvis man nøjes med drøftelserne i Det Europæiske Råd, må man konstatere, at ministeren blander sig rigeligt sent i den diskussion, der opstår om at sætte sagen på dagsordenen som B-punkt. Da vi sidder med danskernes præcise tekst, oversat af Forsknings- og revisionsbureauet, fremgår det, at danskerne ikke har fremsat deres anmodning på en kraftfuld måde. De har ladet sig overrule af den luxembourgske formand. Det forekommer mig, som også fru Gerkens har bemærket, at den luxembourgske formand her har anført urealistiske argumenter. Jeg er meget skuffet over, at ministeren ikke har foreholdt formanden dette. Hvorfor ikke, hr. minister? Det ville have ligget lige for på baggrund af de forslag, som Kammeret tidligere har vedtaget. Dog er det meget forklarligt. Ministeren har meddelt, at hans embedsmænd allerede fredag var i kontakt med danskerne.

I lighed med hr. Vendrik vil jeg gerne vide, om der mellem fredag og mandag har været etableret andre kontakter. Jeg formoder, at dette er tilfældet. Her kommer middagen søndag aften igen ind i billedet. De forskellige ministres optræden i Det Europæiske Råd lader antage, at der har været en drøftelse af det inden drøftelsen i Rådet. Hvem kan nu afgøre, om denne kontakt var rettet mod at seriøst sætte sagen på dagsordenen som et B-punkt, eller om hensigten var at opføre et flot lille teaterstykke i Rådet for endnu engang at gøre alle disse besværlige parlamentarikere tilfredse.

Dette er nu det elendige ved EU. For kontrollerende repræsentanter for folket er der ikke noget at undersøge i de uformelle grå EU-kredse. Jeg ville ønske, at vi alle ville kæmpe imod og prøve at få beslutningsdannelsen til at foregå i al gennemskuelse.

For at bedømme ministerens optræden kan vi blot se på hændelserne i Det Europæiske Råd. Da konstaterer jeg, at danskerne har fremsat et slapt forslag, og ministeren har reageret slapt på det. Dette passer med ministerens hidtidige optræden i denne sag. Han er ikke imødekommende over for Kammerets ønske. Jeg vil lade min bedømmelse heraf afhænge af ministerens svar.

Endelig vil jeg komme med en bemærkning om Örgü-forslaget, der er blevet vedtaget af dette Kammer. Jeg har allerede nogle gange hævdet, at den mest nærliggende fortolkning af et forslag, hvori der siges, at et direktiv skal trækkes tilbage, er at kabinettet derefter ikke medvirker til en videre procedure omkring direktivet. Fru Örgü har i første runde sagt, at vi ikke måtte fortolke dette sådan. Hun mente, at forslaget egentlig var udført, selv om der faktisk næsten intet er sket med det. Det ser ud som om vi ikke behøver at tage fru Örgüs forslag alvorligt.

Formanden: Hermed er vi nået til slutningen af Kammerets anden runde. Jeg giver ordet til økonomiministeren.

**

*N

Minister **Brinkhorst**: Formand. Det glæder mig, at Kammeret har kunnet arbejde så hurtigt. Jeg er tilfreds med, at fakta er, som jeg havde oplyst. De stærke ord som jeg i den forbindelse har brugt, var naturligvis baseret på den måde, som især fru Gerkens og hr. Vendrik har udtrykt sig på. De brugte vendinger som "en sort dag for demokratiet, for softwaren" og med udtalelse om, at der var noget der var blevet afbrudt, har de mindst vakt en formodning om, at der skulle være manipuleret med noget over for offentligheden. Det lader jeg stå for hvad det er, jeg kan kun holde fast ved, at der var mindst hundrede og halvtreds mennesker i salen, og de fulgte alle præcist, hvad der skete. Netop denne åbenhed er karakteristisk for Rådet, i modsætning til i fortiden.

Fru **Gerkens** (SP): Det har vi også lige talt om i første runde; jeg har ikke taget ordet "sammensværgelse" i min mund, og jeg har heller ikke brugt ordet "manipulation". Jeg har blot sagt, at lyden var sat ud, og at jeg derfor ikke vidste, hvad ministeren havde sagt. Jeg har ikke sagt noget om, hvordan det gik til, at lyden blev afbrudt, jeg har heller ikke insinueret noget. De lader nu igen, som om jeg har gjort det. De har brugt stærke ord, De har sagt, at De opfordrede mig til at bevise det. Nu ligger beviset på bordet; vær da også så ærlig at sige, at De havde fat i den forkerte ende.

Minister **Brinkhorst**: Vi kan blive enige om fakta, jeg beklager, at dette er sket. Men jeg undskylder mig ikke for, at jeg har sagt, at både hr. Vendrik og De har antydnet, at der skulle være manipuleret med noget. Det har jeg afvist, men godt, jeg kommer nu til selve sagen.

Fru **Gerkens** (SP): Jeg vil have det af bordet, for jeg har ikke antydnet noget sådant. Læs Handlingen om dette, jeg har ikke antydnet dette, jeg har bare stillet Dem et spørgsmål.

Hr. **Vendrik** (GroenLinks): Og for the record, jeg husker stadig ganske godt, at jeg er kommet med en vittighed om det, og jeg husker også stadig godt, at De lo meget af den. Og så dette med tilbagevirkende kraft som en alvorlig beskyldning, at nogen i et mørkt hjørne skulle have drejet på en knap i et strategisk øjeblik? Hør nu, minister...

Minister **Brinkhorst**: Formand, jeg reagerer med at le på samme måde som hr. Vendrik. Sådan er det gået til.

Men nu til selve sagen. Jeg mener, at den måde det er gået til på, viser at der på ingen måde er tale om en grå situation. Jeg vil i detaljer forklare hvad der foregik. Fru Gerkens og hr. Vendrik spurgte, om der havde været forudgående drøftelser. Naturligvis, som i alle grupper i parlamentet. Absolut åbenhed er det samme som absolut hemmeligholdelse. Det handler om ansvar over for offentligheden, i dette hus og andre steder. Spillereglerne er undertiden lidt anderledes i Den Europæiske Union, men naturligvis er der tale om ansvar over for offentligheden. Forestil dem, at SP's gruppe eller GroenLinkss gruppe skulle forberede alle deres standpunkter i offentlighed, inklusive alle drøftelser i forbindelse med dem. Sådan er det ikke, det ved vi alle. Og dette har ikke noget at gøre med en grå mellemfase i Bruxelles, det handler om dette suggestive ordvalg.

Hvad er der sket? Fredag eftermiddag har Danmark bedt om en opgørelse, men har ikke indgivet anmodning om at få et B-punkt. I denne opgørelse blev der på den nederlandske regerings vegne sagt – statssekretæren var inddraget i dette – at den ville støtte den danske regering, hvis den anmodede om et B-punkt, helt i overensstemmelse

med det andet Gerkens-forslag. Det luxembourgske formandskab har naturligvis som sin vigtigste opgave at få procedurerne til at forløbe godt og sørge for, at processerne ikke hindres, men derimod fremmes. Situationen er den, at der allerede for ti måneder siden blev indgået en aftale, og at processen hen imod en bedre lovgivning på området software allerede er blevet opholdt i ti måneder. Formandskabet har da også tvivlet på, at det var klogt at gøre sagen til et B-punkt, mens Kommissionen endnu ikke havde en ny holdning i sagen; dette kan også først ske i anden behandling.

Dette er ikke manipulation. Det er en overvejelse, der har at gøre med, at det er ønskeligt at nå frem til en ny beslutning. Formandskabet har her en opgave. Jeg vil selv gå et skridt videre, og her vil jeg ikke begrænse mig til et bestemt politisk område. Det betyder altså ikke noget, om det handler om dette emne, om gylle eller om et andet emne. Hr. Van Dam og hr. Vendriks bemærkninger var berettigede i denne forbindelse. Det handler nemlig om beslutningsprocessen, og formanden må overveje, hvad denne er bedst tjent med. Det er det formandskabet har gjort.

Har jeg også spillet en rolle i denne proces? Ja, bestemt. Søndag aften har vi holdt en middag. Under sådan en middag bliver der ført uformelle samtaler. Jeg meddelte den danske minister, min kollega Bendtsen, at hvis Danmark ville indgive anmodningen, ville Nederlandene støtte denne. Det er situationen. Den luxembourgske formand sagde da: vi ville sætte pris på om vi kunne afslutte en tidligere indgået politisk aftale -- igen, en aftale fra maj 2004 – så vi kunne gå over til anden behandling. Jeg har ikke ført samtaler med repræsentanter for andre medlemsstater. Ingen havde rigtig stor interesse for dette emne. Jeg har ikke hørt, hvad portugiserne og polakkerne mente om det.

Hvad er der derefter sket? Der har været en nærmere drøftelse. Det er der ikke noget forkert ved. Enhver kan ændre standpunkt. Den danske minister sagde da: alt taget i betragtning mener jeg, at vi kan opnå bedre resultater i anden behandling, hvis vi ikke insisterer yderligere på B-punktet nu. Jeg støtter kraftigt hr. Bakkers bemærkning. Hvis det var kommet til afstemning, efter artikel 3 stk. 8, havde et stort flertal af medlemsstaterne været imod, at der igen blev opført et B-punkt. Kun formandskabet kan bedømme alle medlemsstater i en sådan proces, og han har gjort de rigtige overvejelser. Det rokker ikke ved – jeg er tilfreds med at dette er blevet sagt af forskellige delegerede - at den nederlandske regering har handlet helt efter lovens bogstav ved at gøre, som den har gjort.

Formand. Det emne som fru Gerkens bragte på bane er egentlig et generelt punkt. Denne måde at behandle en sag på viser virkelig, at det er på høje tid, at Andetkammeret og regeringen træffer nye aftaler om forarbejdet til EU-lovgivning. Dette har jeg også talt om i tirsdags. Økonomiministeriet har betænkt Andetkammeret med et pilotprojekt. Med dette projekt vil vi undersøge, om vi kan opnå en bedre balance med økonomiministeriets gennemførelsesbestemmelser, således at Kammeret i forarbejdet til EU-lovgivning bliver mere inddraget i processen. Spillereglerne for dette skal bestemmes nærmere. Jeg gør i denne forbindelse opmærksom på, at behandlingen af sagen med softwarepatenter ikke har gjort mig særlig entusiastisk, men det er en anden sag. Vi må undersøge, hvor langt vi kan komme. I efterarbejdet, når direktivet først er indført, vil vi da fastsætte bestemmelser via den udførende linje, via en AMvB [*generel forordning*]. Udkast til denne procedure er indgivet til Kammeret. Jeg har især gjort dette, da jeg på dette punkt har erfaring med det nederlandske parlament, Europa-Parlamentet, Europakommissionen, Det Europæiske Råd og den nederlandske regering. Det ville glæde mig om det nederlandske parlament bekymrede sig mere om EU-lovgivningen på det tidspunkt, hvor den betyder noget. Der er nu tale om en kollektiv efterladenhed. Der ikke tale om at jeg

bebrejder nogen personligt. Hverken den nederlandske regering eller det nederlandske parlament har rent mel i posen. Det gælder for alle politiske partier, uanset om de er med i regeringen eller ej. Lad der ikke herske nogen tvivl om det. Dette er altså hvad jeg vil sætte ind på, og jeg mener stadig, at jeg hermed har vist vejen.

Hr. Vendrik har bragt endnu et par særlige punkter på bane. Hvad var den danske regerings overvejelser? I øvrigt blev den danske kollega absolut ikke rasende. Bemærkningen om det er en avisand. Endnu i går eftermiddags talte jeg med ham, og det var en meget behagelig samtale. Han spurgte mig om oversættelsen af "voor het zingen de kerk uitgaan", "gå ud af kirken før sangen".

Formanden: Jeg mener, at vi skal give hr. Vendrik et lille skilt med ordet "ironi", som han kan stikke op af og til. Det ville forbedre kommunikationen.

**

Minister **Brinkhorst:** Vi skal skabe klarhed, for jeg ønsker ikke at der skal være noget skjult ved den måde denne sag er blevet behandlet på. Hr. Bendtsen spurgte altså om oversættelsen af "voor het zingen de kerk uitgaan". Så fortalte jeg, hvordan det gik for sig hos protestanterne og hvordan hos katolikerne. Konklusionen var i hvert fald, at han om morgenen klokken halv otte havde et særmøde med det danske folketing. Han kom uskadt ud af debatten. Han har meddelt, at han derefter tog på ferie, og jeg regner med, at det nu er stille og roligt i Danmark. Jeg håber, at der efter denne debat også er ro i Haag.

Hr. Vendrik har også spurgt mig, hvad jeg mener om det luxembourgske formandskab. Også fru Kraneveldt har talt om dette. Hr. Van Dam har beskyldt mig for at holde 'forelæsning', men i tirsdags har jeg sagt, at der er en fundamental forskel mellem trekantforholdet Kommission-Råd-Parlament og det to-sidede forhold i den nationale ramme. Hvorfor har det luxembourgske formandskab den institutionelle pligt til at nå til afslutning af beslutningsdannelsen? Fordi, før det kommer til en ny indgriben fra Kommissionens side, er han institutionelt forpligtet til først at afslutte sin egen proces. Af denne grund har Kommissionen reageret negativt, da statssekretæren fredag eftermiddag lagde spørgsmålet, om Kommissionen var villig til at tage forslaget tilbage, på bordet. Det er der ikke noget udemokratisk i. Det er blot en anden procedure end den man plejer at bruge i dette hus og i de fleste andre parlamenter. Hvis dette parlament i den kommende tid beskæftiger sig lidt mere med EU, i en tid hvor dette betyder noget, da EU-demokratiet er af væsentlig betydning, vil det erfare at det er en meget god procedure, der kan føre til, at beslutningsprocessen kan afsluttes hurtigt.

Hvorfor har jeg ikke korrigeret dette? Fordi spørgsmålet ikke var bragt på bane.

Hr. **Vendrik** (GroenLinks): Jeg har ikke forstået svaret helt. Jeg spurgte, hvorfor ministeren ikke på stedet sagde til formanden: Vi støtter anmodningen fra Danmark, Portugal og Polen om at gøre denne sag til B-punkt.

Minister **Brinkhorst:** Da spørgsmålet ikke var på dagsordenen. Det var en meget ekstraordinær debat. Mødet åbnes af formanden, der fastsætter dagsordenen og derefter listen over A-punkter. A-punkter er punkter, som der er opnået enighed om i Coreper (komitéen af permanente repræsentanter). I dette særlige tilfælde har formanden bedt om en opgørelse af situationen. Før Rådsmødet var han kommet til den konklusion, at der

ikke ville være flertal, hvad enten Nederlandene havde stemt for eller imod. For at spare tid har den danske regering reageret, som den har. Og i denne kontekst var det indlysende, at min erklæring, der blev hørt af 150 personer, var som den var.

Hr. **Vendrik** (GroenLinks): Ministeren fandt det nødvendigt at afgive en erklæring, men det lyder lidt som om toget allerede var kørt. Formanden siger at nogle af medlemsstaterne som han nævnte, Danmark, Portugal og Polen, ønskede at dette skulle være et B-punkt. Så skulle det da alligevel siges at dette støttedes af Nederlandene.

Minister **Brinkhorst**: Formanden talte om "blandt andet". Implicit tilkendegav han, at der ikke var flertal for at gøre sagen til et B-punkt. I denne situation finder jeg det meget forståeligt, at den danske repræsentant ikke har insisteret yderligere på sin anmodning om at behandle sagen som et B-punkt.

Hr. **Vendrik** (GroenLinks): Der bliver ikke talt om "blandt andet". Det drejer sig om Danmark, Polen og Portugal. Formanden siger at han ikke kunne opfylde ønsket. Punktum.

Minister **Brinkhorst**: På grundlag af sine rådslagninger skulle han havde konkluderet, at nogle medlemsstater havde et ønske herom, men at han alligevel måtte gøre noget andet.

Fru **Gerken** (SP): De sagde netop, at De finder det vigtigt at denne del af debatten kan følges af offentligheden i billede og lyd, da der skal være tale om gennemskuelighed og klarhed. I forretningsordenen står der endvidere i artikel 3, stykke 8, at hvis nogen anmoder om, at et A-punkt.....

Minister **Brinkhorst**: Anmoder om et B-punkt.

Fru **Gerken** (SP): Der står et A-item.

Minister **Brinkhorst**: Der står: hvis nogen vil gøre et A-punkt til et B-punkt.

Fru **Gerken** (SP): Sådan kan man fortolke det, men der står noget andet. Der står: Hvis nogen anmoder om et A-punkt, så efterkommes det i reglen, med mindre Rådet gør indsigelse. Statssekretæren har også allerede sagt dette her et par gange. Hvorfor har De da ikke gjort indsigelse mod formandens mærkelige sætning? Han sagde: Jeg kunne ikke opfylde Deres ønske. På fransk står der: je n'ai pas pu l'accepter; jeg kunne ikke acceptere at nogen har anmodet om et B-punkt. Er det ikke mærkeligt? Hvis nogen anmoder om et B-punkt, skal formanden bare sige at det kommer der. Derefter kan medlemsstaterne gøre indsigelse, og formanden kan bede om en opgørelse af, om det er et flertal, der gør indsigelse. Det ville have været en god procedure. Hvorfor har De ikke arbejdet for gennemskueligheden og sagt at De ønskede en klar procedure?

Minister **Brinkhorst**: Da dette ikke har noget at gøre med gennemskuelighed. Men nu begynder vi helt forfra igen. Formandskabet har på grundlag af de overvejelser, som jeg netop har nævnt, konkluderet, at det var klogt at gå videre. Den danske minister, der i

første omgang var i trækket har af de grunde, han har anført, ment at måtte afstå fra at kræve et B-punkt. Og det er præcis det som hr. Van Dam sagde.

Fru **Gerken** (SP): Den danske minister har tydeligt sagt, at han ønskede et B-punkt, men at man havde fortalt ham, at dette af proceduremæssige årsager ikke kunne lade sig gøre. Det er rent vrøvl.

Minister **Brinkhorst**: Han drager den konklusion, at det er klogt ikke at insistere yderligere. Hvis han ikke havde gjort det, var hans anmodning derefter blevet forkastet ved afstemning, og vi havde igen spildt et kvarter. Dette var situationen. Igen, det var ikke noget jeg bestemte. Det var den luxembourgske formands og den danske regerings overvejelser. Jeg siger kun, at det luxembourgske formandskab efter min opfattelse har fulgt en korrekt procedure. Hvad den danske minister har for en begrundelse for ikke at insistere yderligere på et B-punkt, er hans sag.

Fru **Gerken** (SP): Hvordan kan De sige at man har fulgt en helt korrekt procedure? Formanden siger: Jeg kan ikke acceptere, at nogen anmoder om et B-punkt, da dette er dårligt for den politiske aftale? Hvordan kan De acceptere dette?

Minister **Brinkhorst**: Måske må jeg forklare det endnu en gang? I EU er det sådan at Europakommissionens ret til at fremsætte forslag er udøvet på det tidspunkt da forslaget fremsættes. Derefter forhandler Rådet på den ene side og Parlamentet på den anden side. Dette er trekantsforholdet. Formandskabet var af den mening, at behandlingen af sagen vedrørende softwarepatenter var bedst tjent med, at proceduren afsluttes hurtigst muligt i anden behandling. Dette har imidlertid intet at gøre med manglende demokrati eller at beslutningsprocessen i Bruxelles lugter dårligt. Dette er en normal proces. Jeg har også allerede sagt, at, hvis dette var sket under det nederlandske formandskab, havde dette sandsynligvis indtaget præcis den samme holdning. For mit vedkommende er den potte dermed ude. Vi kan snakke om dette her længe endnu, men det er kendsgerningerne. Hr. Van Dam har, efter min mening med rette, allerede for to dage siden draget den konklusion at forslaget er udført efter dens bogstav.

Fru **Gerken** (SP): Dermed siger De, at bestemmelsen i forretningsordenen om, at hvis en medlemsstat anmoder om at tage et emne af dagsordenen som A-punkt, vil denne anmodning blive efterkommet, med mindre Rådet træffer en anden beslutning, kan overrules, hvis formanden i sin visdom beslutter, at det er på tide at komme videre.

Minister **Brinkhorst**: Det har jeg ikke sagt. Jeg forstår ikke hvorfor det er så forfærdelig indviklet for fru Gerken at høre dette. Hvis medlemsstaten Danmark havde insistet yderligere og havde sagt, at det alligevel skulle være et B-punkt, da havde formandskabet bragt dette til afstemning. I dette tilfælde ville jeg sandsynligvis have været én af de første til at sige, at jeg var enig i dette. Jeg ville da også have stemt for det. Formandskabet har imidlertid truffet en anden beslutning. Jeg ved ikke, hvordan det foregår i SP-gruppen, men i min daværende gruppe havde vi altid en drøftelse i forvejen. Hvis det så ud til, at et par medlemmer ville stemme imod, begyndte vi at snakke sammen for at se på, om vi kunne finde ud af det i fællesskab. Somme tider lykkedes det, somme tider lykkedes det ikke. I D66-gruppen varede sådan en diskussion tit temmelig længe, for den består af individualister.

Formanden: Vil De begrænse Dem til at tale softwarepatenter?

**

Minister **Brinkhorst:** Jeg ønsker blot at gøre det klart, at det drejer sig om en form for beslutningsdannelse. Fru Gerkens har også nogle års erfaring med dette. Det forbløffer mig, at hun, så snart det handler om beslutningsdannelsen i Bruxelles, har på fornemmelsen, at der har været onde ånder på spil. Det er en helt normal procedure, der er fulgt.

Fru **Gerkens** (SP): Bent Bendtsen siger, at han gerne vil oprette et B-punkt. Han fortsætter derefter: Jeg har bemærket Deres bemærkning om, at De ikke kan acceptere dette, da der kun er tale om en formel bekræftelse af den politiske enighed fra maj sidste år, så sagen kan komme videre i Europa-Parlamentet. Formanden har fortalt ham, at han ikke spørge, om der kan oprettes et B-punkt. To gange bemærker han dog, at han er af den mening, at det skal være et B-punkt. Denne procedure var ikke korrekt. Det er ikke gået efter aftalerne i Rådet. Jeg undrer mig over, at De ikke har blandet Dem i det.

Minister **Brinkhorst:** Det har jeg gjort udførligt rede for. Danmark har ikke anmodet om et B-punkt.

Hr. **Van Dam** (PvdA): Dette punkt gør mig nysgerrig. Fru Gerkens sagde, at det handler om mere end blot denne sag. I dette tilfælde har vi at gøre med den måde, hvorpå beslutningerne træffes i EU. Jeg kunne godt tænke mig, at vi tog det op igen, netop i de kommende måneder. Rådets Formand siger, at nogle medlemsstater gerne vil sætte dette punkt på dagsordenen som et B-punkt. Medlemsstaterne må altså have tilkendegivet dette. Kun hvis et flertal i Rådet blokerer for dette, sker det ikke. Derefter siger formanden: Det kan godt være rigtigt, men vi gør det alligevel ikke. Hvorfor har De som demokrat, ikke sagt: Vent lige lidt, der er en aftale om, at en sådan anmodning bliver bragt til afstemning, hvis mere end én medlemsstat anmoder om det? Nu har tre medlemsstater tilkendegivet at de ville sætte det på dagsordenen igen. Men De, der er demokrat, har ikke rørt Dem.

Minister **Brinkhorst:** Jeg lader de forskellige invektiver stå for hr. Van Dams egen regning. Han hævder nu, at den danske minister efterfølgende ikke har taget ordet. Det har han faktisk gjort og sagt, at han ville give afkald på det. Han ville blot afgive en skriftlig erklæring.

Hr. **Van Dam:** (PvdA): Det passer efter min mening ikke. Den danske minister giver igen udtryk for, at han gerne så, at punktet kom på dagsordenen som et B-punkt.

Minister **Brinkhorst:** Jeg beklager meget, men jeg har en anden fortolkning heraf. De har jo selv sagt, at forslaget er udført efter bogstavet. Den danske minister kom til den konklusion, at der ikke ville være flertal, uanset spørgsmålet om, hvorvidt Nederlandene, Polen eller Portugal ville gøre noget. Derefter ville han afgive en erklæring. Dette har han naturligvis gjort på grundlag af en forudgående drøftelse. Af den grund har jeg også henvist til beslutningsproceduren i dette hus. Naturligvis bliver der talt om afstemningerne i forvejen. Formanden ved, at et stort flertal ønsker endelig engang at komme til at snakke

om selve softwarepatenterne og ikke blive ved med at snakke om procedurer. Det er derfor helt forståeligt, at min danske kollega siger, at han vil afgive en erklæring. Men jeg forstår stadig ikke, at hr. Van Dam ikke ønsker at acceptere dette.

Hr. **Van Dam** (PvdA): Følgende til referatet: De siger hele tiden, at jeg har konkluderet, at forslaget er udført efter bogstavet, men det handlede om et andet forslag. Nu taler vi om Gerkens' forslag, og hvad det angår, har jeg ikke draget denne konklusion. Jeg har allerede sagt, at jeg vil danne mig min mening om dette på grundlag af denne debat. Den danske minister siger: Som De ved, er det Danmarks ønske, at forslaget om patentering af computerimplementerede opfindelser behandles som et B-punkt på Rådsmødet. Lidt senere siger han: Jeg mener stadig, at det er det bedste at behandle sagen som B-punkt, men hvis dette ikke kan lade sig gøre, vil jeg ikke stå i vejen for den formelle vedtagelse af forslaget. Han siger ikke: Hvis Rådet ikke tillader mig dette. Så havde De måttet sige: Det er muligt, men så må vi nu bringe det til afstemning.

Minister **Brinkhorst**: Så fortsætter hr. Bendtsen – Jeg har den engelske tekst foran mig her: I will have therefore regretfully submit a written statement...". Derefter siger han; "The point in that statement would be perceived by us, when this matter is back to the Council after the Parliament has concluded its second reading" Han kommer altså til den konklusion, at det er klogt, at punktet om indholdet kommer tilbage efter den "second reading". Det er helt klart og entydigt udtrykt.

Hr. **Van Dam** (PvdA): Det var bestemt helt klart og entydigt. For at sige det helt klart, den danske minister siger altså: Hvis det ikke kan lade sig gøre, vil jeg ikke stå i vejen for den formelle vedtagelse. Der er altså på dette tidspunkt ingen i Rådet, der gør ham opmærksom på, at der er aftalt bestemte procedurer og at det kan lade sig gøre. Der er ingen, der siger: Hvis De vil, og hvis yderligere to medlemsstater vil det, og andre medlemsstater støtter det, kan det lade sig gøre, og så gør vi det.

Minister **Brinkhorst**: Jeg vil lige skitsere et billede af, hvordan Rådet ser ud. Rådssalen i Bruxelles er cirka halvanden gang så stor som denne mødesal. Der er 21 kabiner med tolke. Der er en ydre ring af embedsmænd. Der er en indre ring af ministre, og derefter er der endnu en indre ring. Afstanden mellem mig og den danske minister er cirka lige så stor som afstanden fra mig til det ærede medlem af VVD, der sidder for enden af denne sal.

Formanden: De skal sige hans navn.

**

Minister **Brinkhorst**: Hr. Szabó. I grunden ville jeg lige se, om han også lytter med. Heldigvis lytter han.

Hr. Bendtsen taler dansk. Det varer i reglen nogle sekunder, før oversættelsen er der. Han fortsætter i reglen med at tale, og når han kommer til slutningen af hans konklusion, kan der stilles spørgsmål. Det ville være meget uhøfligt, hvis 21 medlemsstater afbrød ham undervejs i procedurerne. Det gør vi her, men her taler vi nederlandsk. Minister Bendtsen har altså afsluttet sin speech. Hans sidste ord heri var:

Jeg insisterer ikke, men jeg forsætter, for jeg synes der skal komme en anden behandling. Hvad er der forkert i det? Det er en helt normal procedure. Jeg har problemer med, at der i debatten hver gang bliver antydnet, at der foregår alle mulige mærkelige manipulerende manøvrer, at man prøver at lette ben opad hinanden i Bruxelles. Formand, i Bruxelles bliver der ikke lettet ben i større eller mindre grad, end der gør her i dette hus.

Hr. **Vendrik** (GroenLinks): Oh, så forekommer det altså!

Minister **Brinkhorst**: Som I meget godt ved, også i her i huset.

Formand. Hr. Van Dam har egentlig ikke bragt noget nyt på bane. Han har spurgt hvad den luxembourgske regerings upassende argumenter var. Det har jeg nævnt. Det passer virkelig at denne optræden lader formode, at der har fundet en drøftelse sted. Det er der ikke noget forkert i. Jeg ville finde det afskyeligt, hvis jeg måtte konstatere, at hr. Van Dam, når han taler her, ikke har talt om tingene med sin gruppe. Så ville jeg ikke synes, at han talte med megen autoritet.

Formand. Jeg konkluderer, at vi hurtigst muligt skal prøve at finde nye ordninger, og at vi skal beskæftige os med dette her i dette hus, før der kommer EU-bestemmelser om det. På den måde bliver det muligt at føre en bedre dialog. Hvis dette kunne ske, så har debatten her dog været til gavn for noget.

*N

Statssekretær **Van Gennip**: Formand. Jeg kan sige det helt kort. Hr. Bakker sagde, at debatten bør være om indholdet. Også hr. Van Dam refererede til indholdet. Han hævdede, at vi skal sætte punktum for proceduren, så vi kan komme videre med drøftelsen af, hvordan vi finder en balance mellem store virksomheder og små virksomheder. Mit svar derpå er naturligvis "ja gerne, lad os gå videre med indholdet". Som jeg skitserede i går, skal jeg sørge for, at vi i Nederlandene er godt informerede om processen i Bruxelles, og for at parlamentet inddrages i det nederlandske arbejde, således at vi som nederlandsk medlemsstat kan yde et konstruktivt og aktivt bidrag under anden behandling.

Formanden: Det forekommer mig, at vi har behov for en tredje runde. Jeg foreslår, at der gives mulighed for dette.

**

Dette beslattes.

Mødet udsættes fra 17.05 til 17.10.

*N

Fru **Gerken** (SP): Formand. Jeg er af den opfattelse at procedurerne i EU ikke er fulgt korrekt. Jeg har drøftet dette med ministeren, men han er ikke enig med mig. Jeg finder den måde, som dette er gået til på, uacceptabel. Dette siger jeg ikke kun set i lyset af den nu førte diskussion om softwarepatenter, men især i lyset af alle andre diskussioner i fremtiden, hvor dette stadig kan forekomme. Jeg fremsætter derfor følgende forslag.

*M

Kammeret,

der har hørt rådslagningen,
har

i betragtning af at der vedrørende medlemsstaterne i EU er aftalt procedurer for, hvordan emner behandles i Rådet;

idet vi har konstateret, at de korrekte procedurer ikke blev fulgt på det for nylig afholdte møde i Rådet om konkurrenceevne;

udtalt, at dette ikke er acceptabelt;

og anmoder regeringen om at misbillige denne sagsbehandling og meddele dette skriftligt til Rådet af ministre i Europa,

og går over til dagsordenen.

Formanden: Dette forslag er fremsat af medlemmerne Gerkens, Vendrik og Kraneveldt. Efter mit skøn har de tilstrækkelig støtte.

Den får nr. 88 (21501-30).

**

*N

Hr. **Vendrik** (GroenLinks): Formand. Som jeg allerede har sagt i en afbrydelse af hr. Bakker, er denne elendighed begyndt i dette forår, da Andetkammeret blev fejlinformeret af økonomiministrene. Der forelå pludselig en politisk aftale, uden tilslutning fra et flertal i parlamentet. Dette er faktisk blevet udførligt drøftet. Hr. Bakker gik tilbage i historien. Måske er det derfor klogt lige at genopfriske det punkt, hvor denne elendighed begyndte. Der begyndte det. Heldigvis er vi enige om det.

Derefter har en del af Kammeret i forskellige debatter med disse ministre insisteret på at overtage noget af Kammerflertallets opfattelse, nemlig den opfattelse at softwarepatentdirektivet som det var formuleret i den politiske aftale, ikke skulle have været vedtaget.

Jeg har flere gange opfordret ministrene til at betragte dette med en vis imødekommenhed. Jeg vil endda sige det helt ligeud: vi har hjulpet Dem, prøv også engang at hjælpe os. Normalt er det en dødssynd ikke at informere parlamentet eller informere det forkert. Den imødekommenhed er jeg ikke stødt på i de mange debatter. Jeg takker ministeren og statssekretæren for deres svar i eftermiddag, men også i dette svar mangler der imødekommenhed. De forskellige forslag, som Kammeret har vedtaget, var måske ikke altid lige konsistente på grund af de forskellige partiers optræden, men vi giver ikke op.

Er dette forslag da udført efter dets bogstav? Ja, lige med nød og næppe, men der er ikke handlet efter ånden i Van Dams og Gerkens forslag. Den

imødekommenhed, som skulle være udvist her, har jeg ikke set. Jeg udtrykker min utilfredshed hermed.

Det mest markante punkt i svaret på procedurespørgsmålet var klart synligt: kan man, når der er truffet en politisk aftale, genåbne debatten i Rådet om indholdet af direktivet via en B-procedure? Det længes vi efter; derfor ønsker vi et B-punkt. Ministeren siger, at dette ikke kan lade sig gøre og giver den luxembourgske formand ret i dette. Kammeret havde imidlertid ved et forslag netop besluttet, at dette faktisk hører til mulighederne. Måske er det skik og brug i EU, at en politisk aftale behandles som et A-punkt, der kan afgøres uden yderligere debat, men siden da er der sket noget. Aftalen om proceduren i Rådet er da, at der, over ethvert emne der kan afgøres uden debat, kan oprettes et B-punkt. Dette bør honoreres. De udskrevne love og aftalen om procedurer har helt klart krydset hinanden.

Det ville have været i Gerkens-forslagets ånd, om ministeren havde foretrukket aftalen om proceduren. Hvis Danmark vil det, kære venner i EU, så støtter vi denne anmodning. Så kan vi genåbne debatten om direktivets indhold, for den er yderst nødvendig på grund af den megen modstand. Jeg konkluderer på grundlag af ministerens svar, at han ikke har gjort dette. I virkeligheden er Gerkens-forslaget udført efter dens bogstav, men ikke efter dens ånd. Det udtaler jeg min utilfredshed med. Jeg havde håbet og jeg bliver ved med at håbe på mere imødekommenhed over for dette parlament, for vi er blevet fejlinformeret.

*N

Hr. **Van Dam** (PvdA): Formand. I min forrige taletid har jeg sagt, at vi i dag skal sætte punktum for denne diskussion om, hvordan sagerne foregår rent proceduremæssigt. Dertil hører en bedømmelse af den måde, hvorpå denne minister har opfyldt de ønsker og udført de opgaver, som dette Kammer havde givet ham med.

Hr. Vendrik har sagt nogle sande ord om dette. Det hele er begyndt på det tidspunkt, da denne minister informerede Kammeret forkert og dermed kunne tilslutte sig direktivet, som Kammeret ikke stod bag. Efter alt hvad der siden da er foregået med denne sag, kan man ikke sige at ministeren har bestræbt sig særlig meget for at afhjælpe Kammerets misfornøjelse. Man kan ikke sige, at denne minister har bestræbt sig særlig meget for at tilpasse en politisk aftale som Kammeret ønskede, på noget tidspunkt i proceduren, så der ville komme et afbalanceret direktiv ud af det. Man kan ikke sige, at ministeren har været meget imødekommende i sine bestræbelser.

Dette er temmelig ofte tilfældet med denne ministers optræden over for Kammeret. Vi har allerede talt om det flere gange. I betragtning af den foreliggende information, fremsættelsen i Rådet og de aftaler, som vi har truffet med denne minister, passer den hårdeste dom ikke i dette tilfælde. Dertil er informationen simpelthen ikke sikker nok. Desuden er det helt uklart, hvad der har fundet sted i uformelle kredse.

Jeg vil foreholde ministeren følgende. Vi har allerede tidligere givet ham det gule kort ved i et forslag at konstatere, at han havde fejlinformeret Kammeret. Så efterhånden kalder denne ministers holdning over for Kammeret den nødvendige irritation frem i mig. Jeg vil råde ham til at være mere respektfuld og imødekommende over for det ønske, som dette Kammer giver ham med.

Alt i alt når jeg frem til følgende forslag, som jeg fremsætter, også på medlemmerne Vendriks og Kraneveldts vegne.

*M

Kammeret,

som har hørt rådslagningen,

har

i betragtning af at Kammeret tidligere har konstateret, at det er blevet fejlinformeret om drøftelserne i Rådet om softwarepatenter;

i betragtning af at Kammeret har udtalt, at det ikke står bag den politiske aftale, og kabinettet har anmodet om at undlade at støtte aftalen fra dette tidspunkt;

i betragtning af at ministrene siden da ikke har været imødekommende over for Kammerets ønsker;

udtalt sin misfornøjelse med ministrenes optræden,

og går over til dagsordenen.

Formanden: Dette forslag er stillet af medlemmerne Van Dam, Vendrik og Kraneveldt. Efter mit skøn er der tilstrækkelig støtte for det.

Det får nr. 89 (21501-30).

**

Hr. **Hessels** (CDA): I én af betragtningerne konstaterer De, at Kammeret har udtalt, at det er imod den politiske aftale. Jeg har aldrig læst i et vedtaget forslag, at vi har konstateret, at Kammeret var fejlinformeret.

Hr. **Van Dam** (PvdA): Hr. Hessels må da endnu en gang læse det Van Dam-forslag som er blevet vedtaget for cirka ti måneder siden. Deri står der, at den vedtagne politiske aftale giver utilstrækkelig sikkerhed for at modvirke overdreven softwarepatentering. Det forekommer mig at være en udtalelse fra Kammeret om, at vi ikke er tilfredse med den politiske aftale

Hr. **Hessels** (CDA): Efter min mening var det noget helt andet og stemmer ikke med det.

Hr. **Van Dam** (PvdA): I forslaget står der dog en indholdsmæssig vurdering af det faktum, at teksten til direktivforslaget ikke giver tilstrækkelig sikkerhed for at modvirke overdreven softwarepatentering? Det står der da i den? Det har De da også stemt for dengang? De står altså bag den? Jeg kan ikke rigtig forstå dette spørgsmål.

Formand: Cornielje

*N

Minister **Brinkhorst**: Formand. Ved afslutningen af denne debat er der fremsat to forslag. Jeg vil give en vurdering af dem på regeringens vegne. I forslaget fremsat af Gerkens m.fl. udtales, at procedurerne i det forløbne Rådsmøde om Konkurrenceevne ikke var fulgt korrekt. Jeg tror, at vi har diskuteret dette med hinanden i omkring halvanden time. Jeg har i denne halvanden time klart tilkendegivet, at den korrekte procedure er blevet fulgt. Jeg vil nu give en udførlig indholdsmæssig vurdering. Dette forslag er altså, set fra regeringens side, udtrykkeligt uacceptabel. Dette er for regeringen da også den absolutte grund til kraftigt at fraråde Kammeret at vedtage dette forslag.

Den andet forslag slutter til ved begrebet "imødekommenhed" der er blevet fremført af hr. Vendrik. Hverken hr. Vendrik eller hr. Van Dam er med ét ord kommet ind på det udkast, som jeg som medlem af kabinettet har indgivet for at opnå en anden implementering og en anden inddragelse af parlamentet i forarbejdet til disse EU-bestemmelser. Kammeret har selv ofte gang på gang været efterladende med at komme med vurderinger af tilsigtet lovgivning på et tidligere stadium. På denne baggrund finder jeg det mærkværdigt, at ordet "imødekommende" bliver brugt. Det er nu netop min meget udtrykkelige demokratiske indsats at forbedre procedurerne og sørge for at Kammeret bliver inddraget tidligere. Det ses også i den problematik, som vi blandt andet har set her. Jeg forstår således virkelig ikke, hvori hr. Vendrik begrundes sin dom.

Hr. **Vendrik** (GroenLinks): Efter min opfattelse følger vi her en debat om softwarepatentdirektiver og måden, hvorpå der er blevet truffet beslutninger herom i de forskellige organer. En drøftelse om den nye procedure vedrørende implementering af EU-direktiver mener jeg er en anden debat. Det gælder ligeledes ministerens intention. Med al respekt, intentioner interesserer mig ikke så meget. Jeg interesserer mig for, hvad jeg ser, resultaterne. Jeg konkluderer på grundlag af resultaterne af debatterne om måden, hvorpå kabinettet har behandlet Kammerets forslag, hvori der forlanges bestemte handlinger, at der her mangler imødekommenhed. Jeg har da også givet et eksempel på dette, men ministeren er ikke kommet ind på det. Det forekommer mig, ærlig talt, noget mere relevant end spørgsmålet om implementeringen af EU-direktiver som sådan.

Minister **Brinkhorst**: Der var ingen grund til at hr. Vendrik skulle hævde at der er noget forkert med kabinettets optræden i spørgsmålet om softwarepatenter. Denne debat stod i høj grad i de institutionelle relationers tegn. Vi skal arbejde hen imod nye institutionelle relationer. Her henviser også ordet "imødekommende" til. Imødekommenhed har at gøre med en vision for måden, hvorpå man behandler Kammerets ønsker og sørger for, at vi kommer frem til et bedre EU-demokrati.

Jeg kommer nu til min bedømmelse af det forslag, der er fremsat af Van Dam m.fl., bilag 89. Hr. Van Dam har sagt at det ikke er på sin plads med den hårdeste dom, og at der er tale om utilfredshed. Jeg lader bedømmelserne stå for, hvad de er. Sagens kerne er følgende. Før AO fandt sted i Kammeret, i maj sidste år, dvs. for ti måneder siden, er der ikke kun givet undskyldninger men sædvanligvis er der angivet en grund. Jeg husker det meget godt, da den politiske aftale blev opnået i statssekretærens fravær. Der henvises til konklusionen i Van Dam-forslaget. Hvis jeg forstår det rigtigt, er den baseret på den kendsgerning, at der var utilstrækkelig sikkerhed i første runde. Det drejer sig nu om at få en ny udvikling i stand fra den første til den anden runde. Denne udvikling er af indholdsmæssige grunde blevet holdt åben af statssekretæren. I den unilaterale erklæring går man ud fra, at vi går mod en bedre balance mellem de større og

de mindre virksomheder. Dette er særdeles vigtigt. Også derfor må jeg afvise dette forslag på grund af indholdet. Her tages der nemlig ikke i tilstrækkelig grad hensyn til at kabinettet hvad angår indholdet er af den opfattelse at vi kan nå frem til en bedre position. Derfor finder kabinettet dette forslag uacceptabel.

Mødet hæves.

Formanden: Jeg foreslår afstemning om de afgivne forslag på tirsdag i næste uge.

**

Dette beslattes.

Mødet udsættes nogle minutter.

*B

!VOETTEKST!